

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Pavlíny Vrkočové v právní věci žalobců: **a) V. H. a b) I. H.**, proti žalovanému: **Městský úřad Votice**, se sídlem Komenského náměstí 700, Votice, v řízení o kasační stížnosti žalobců a) a b) proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 23. 2. 2017, č. j. 45 A 17/2017 – 22,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci se žalobou doručenu krajskému soudu dne 30. 1. 2017, doplněnou podáním ze dne 13. 2. 2017, domáhali zrušení územního rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 9. 2004, č. j. Výst. 328.1-36/03/2004, o umístění stavby „Přeložka silnice I/3 Olbramovice“ na pozemcích v katastrálních územích T., Z., B., O. a V. a rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 7. 2011, sp. zn. 3088/10/Výst./Če, č. j. 1625/11/Výst./-Če, kterým došlo k prodloužení platnosti tohoto územního rozhodnutí do 31. 12. 2013.

[2] Krajský soud v Praze usnesením ze dne 23. 2. 2017, č. j. 45 A 17/2017 – 22, žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) odmítl a rozhodl dále, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť shledal, že žalobci ve smyslu naposledy uvedeného ustanovení s. ř. s. nevyčerpali řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem. Krajský soud poznamenal, že i kdyby byla žaloba přípustná, byla by opožděná, neboť za situace, kdy územní rozhodnutí nabylo právní moci dne 12. 11. 2004 a ohledně jeho prodloužení žalobci uvádí, že nabylo právní moci dne 17. 12. 2011, již uplynula lhůta pro podání žaloby podle § 72 odst. 1 s. ř. s., která činí dva měsíce od doručení rozhodnutí.

[3] Žalobci (dále též „stěžovatelé“) proti tomuto usnesení krajského soudu podali včas kasační stížnost, v níž namítali, že využili všechny řádné opravné prostředky a soud měl posoudit a zvážit jejich žalobu. Rozhodnutí krajského soudu není podle stěžovatelů přesvědčivé.

[4] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 29. 3. 2017, č. j. 4 As 64/2017 – 14, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení tohoto usnesení každý z nich zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč a aby ve lhůtě dvou týdnů předložili plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázali,

že mají vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[5] V podání ze dne 3. 4. 2017 stěžovatelé uvedli, že ve skutečnosti neměli v úmyslu podat kasační stížnost. Konstatovali, že pouze chtěli vyjádřit své výhrady k výše uvedenému usnesení krajského soudu. Krajskému soudu vytknuli, že nereagoval na jejich výhrady, neprovedl žádné řízení a nepředložil relevantní zdůvodnění, proč nemohl žalobu řešit. Závěrem vyjádřili přesvědčení, že dosavadní řízení nebyla vedena v souladu s principem spravedlnosti a procesními zásadami a cítí se zkráceni na svých procesních a vlastnických právech.

[6] Z výše uvedeného je zřejmé, že stěžovatelé ve svých podáních adresovaných Nejvyššímu správnímu soudu uvádějí konkrétní důvody, pro které nesouhlasí se závěry krajského soudu. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že první podání stěžovatelů dle svého obsahu představuje kasační stížnost a druhé její doplnění. Podle § 41 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, použitého v řízení o kasační stížnosti podle § 120 ve spojení s § 64 s. ř. s., totiž soud každý úkon posuzuje podle jeho obsahu.

[7] Výše uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu bylo stěžovatelům doručeno dne 3. 4. 2017, kdy bylo dle doručenek založených ve spise vhozeno do poštovní schránky stěžovatelů. Lhůta sedmi dnů určená Nejvyšším správním soudem k zaplacení soudního poplatku tak počala běžet dne 4. 4. 2017 a uplynula dne 10. 4. 2017. Stěžovatelé však ve stanovené lhůtě a ani do dnešního dne soudní poplatek nezaplatili, přičemž ani nepožádali soud o osvobození od soudních poplatků.

[8] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.*

[9] Podle § 47 písm. c) s. ř. s., *soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.*

[10] Stěžovatelé byli řádně vyzváni k zaplacení soudního poplatku a poučení o následcích, které nastoupí v případě nezaplacení. Navzdory této výzvě a náležitému poučení však stěžovatelé ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatili, proto Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

[11] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. dubna 2017

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu